

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 8. března 2023 odvolání obžalovaného [REDAKCE], narozeného [REDAKCE] proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. prosince 2022 č. j. 7 T 3/2022 – 279 a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek **částečně zrušuje**, a to ve výroku o náhradě nemajetkové újmy.

Podle § 265 trestního řádu za použití § 229 odst. 1 trestního řádu se **znovu rozhoduje** tak, že poškozená nezletilá [REDAKCE], narozená [REDAKCE] se **odkazuje** s nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. prosince 2022 č. j. 7 T 3/2022 – 279 byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným jednáním spočívajícím v tom, že:

„1) v přesně nezjištěný den v [REDAKCE] polovině roku 2020, v bytě na adrese [REDAKCE] za účelem svého sexuálního uspokojení poškozenou nezletilou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] jejíž nízký věk znal, v [REDAKCE] kam si ji zavolal, za přislíbené bombóny přiměl, aby se vysvlékla a lehla si na postel, kde na ni po obnažení svého penisu nalehl, a protože se mu pokusila bránit, kdy ho škrábala a chtěla ho odstrčit, ale pro jeho fyzickou převahu bezvýsledně, se po roztažení jejích nohou nejprve v oblasti jejího přirození svým penisem třel a následně se jím snažil proniknout do její pochvy, dokud poškozená pro pociťovanou bolest nevykřikla, kdy pak svého jednání zanechal,

2) v přesně nezjištěný den v období od [REDAKCE] 2020 do [REDAKCE] poloviny roku 2021, v bytě na adrese [REDAKCE] za účelem svého sexuálního uspokojení poškozenou nezletilou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] jejíž nízký věk znal, v [REDAKCE] kam si ji zavolal, za přislíbené bombóny přiměl, aby se vysvlékla a lehla si na postel, kde na ni po obnažení svého penisu nalehl, a protože se mu pokusila bránit, kdy ho chtěla odstrčit, ale pro jeho fyzickou převahu bezvýsledně, se po roztažení jejích nohou nejprve v oblasti jejího přirození svým penisem třel, přičemž když to poškozenou v oblasti její přirození píchlo, protože se s největší pravděpodobností pokusil svým penisem proniknout do její pochvy, vykřikla, a proto se nad ní postavil a penis si svoji rukou stimuloval až do vyvrcholení.“

2. Jednání obžalovaného bylo právně kvalifikováno jako dvojnásobný pokus zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

3. Za tyto trestné činy a dále za přečin zanedbaní povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, č. j. 2 T 6/2022-68, ze dne 11. 2. 2022, jenž nabyl právní moci dne 10. 3. 2022 byl obžalovaný odsouzen podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání pěti (5) let a šesti (6) měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byl obžalovaný zavázán povinností uhradit na náhradu nemajetkové újmy nezl. [REDAKCE], narozené [REDAKCE], k rukám opatrovnice [REDAKCE] AK [REDAKCE], částku [REDAKCE] Kč. Současně byl zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, č. j. 2 T 6/2022-68, ze dne 11. 2. 2022, jenž nabyl právní moci dne 10. 3. 2022, a všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.
4. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný [REDAKCE] ihned po jeho vyhlášení (tzv. do protokolu) odvolání, které později písemně odůvodnil prostřednictvím svého obhájce JUDr. Jana Kubečka. Obžalovaný nesouhlasil se skutkovými a právními závěry soudu prvního stupně a podal odvolání do všech výroků rozsudku. Odsouzený v první řadě vytkl nalézacímu soudu, že z odůvodnění rozsudku není zřejmé jakými úvahami se při posuzování a hodnocení důkazů soud řídil, jeho odůvodnění je nepřesvědčivé a nelze z něj zjistit, co vedlo soud k přesvědčení, že lze při nedostatku přímých důkazů o vině a pochybnosti vzbuzujících rozporech v jediné usvědčující výpovědi poškozené dospět k uznání viny a uložení trestu. Obžalovaný namítl, že nebylo přesně určeno v jaké době a na jakém místě se měl žalovaného jednání dopustit. Tím byla výrazně zkrácena jeho práva na obhajobu, když se mu neurčitým časovým orámováním skutku prakticky jakákoliv možnost obhajoby odnímá.
5. Obžalovaný dále zpochybnil výpověď samotné poškozené. Nalézací soud ji hodnotí jako spontánní a usvědčující, avšak z obrazového a zvukového záznamu vyplývá, že poškozená odpovídá na nespočet opakujících se otázek tří osob, její odpovědi rozhodně nejsou uceleným a celistvým popisem prožité události a jen těžko se dají popsat výrazem spontánní. Čas zabírající kladené otázky pak převyšuje čas odpovědí. Při porovnání zvukového záznamu odpovědí poškozené s jeho písemným přepisem posluchač zjistí, že jsou otázky vynechány (nezapsány) a odpovědi spojeny do celých vět, což ve čtenáři protokolu vyvolá dojem oné tvrzené „spontánní“ výpovědi. Oprávněnost tohoto tvrzení o nesouladu písemného přepisu se zvukovým záznamem výpovědi poškozené lze jednoduše a nejlépe ověřit současným poslechem zvukového záznamu výpovědi poškozené a četbou protokolu. Přesto jsou v této výpovědi zachyceny některé informace, se kterými se soud nevypořádal. Zejména se jedná o návštěvu gynekoložky, kterou měla poškozená absolvovat po druhém útoku. Bagatelizace tohoto tvrzení poškozené ze strany soudu vyvolává další pochybnost o správnosti soudního rozhodování. Jen těžko si lze představit matku osmileté dívky, které se dcera svěřila s tím, co se dle výroku soudu právě stalo a na důkaz toho předloží tričko s čerstvým ejakulátem, která by po návštěvě gynekoložky ve věci nic nepodnikla. Již vůbec si však nelze představit onu lékařku, která se zachová tak, jak uvádí poškozená. Matka poškozené zcela jednoznačně vyloučila, že by ji dcera o takové události informovala, ukazovala jí potřísněné tričko, a že by s ní navštívila v [REDAKCE] nemocnici gynekoložku.

6. Poškozená ve své výpovědi mj. uvádí, dokonce opakovaně, že v tom prvním i druhém případě chápala, o co jde, protože se o tom se [REDAKCE] bavili. Od [REDAKCE] věděla, o co jde a že se to nemá dělat, říkal jí to, když se spolu koukali na televizi. [REDAKCE] byl ve věci vyslýchán jako svědek. Nálezací soud si mohl vyžádat spis OS v Náchodě sp. zn. 11 T 143/2022, kde byl dne 4. 1. 2023 vyhlášen nyní již zřejmě pravomocný rozsudek. Souvislost tohoto řízení se nabízí zejména pro shodu poškozené v obou řízeních, shodu časového a místního určení a podobnosti skutků. Pokud soud tvrdí, že je schopen jednoznačně rozlišit chování obžalovaného k poškozené od chování svědka [REDAKCE] k téže poškozené, pak bez znalosti spisu a podrobnějšího výsledku zúčastněných se jedná o dost odvážné tvrzení, které se nedá přezkoumat.
7. Nezletilá poškozená také uvedla, že v době skutků s nimi v bytě kromě pana [REDAKCE] bydlel i [REDAKCE] což je syn obžalovaného. Říká, že v tu dobu si hrál venku na dvorku, jinak spolu sdíleli pokojíček, ale jemu nikdy nic neřekla. Nezl. [REDAKCE] však byl dne [REDAKCE] 2019 odebrán a umístěn do ústavní výchovy. Nemohl tedy bydlet s otcem v době, kdy mělo dojít ke stíhanému jednání. Ve výpovědi poškozené tedy je řada nesrovnalostí, které se stávají důvodem nepřesvědčivosti této výpovědi a v konečném závěru důvodem nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí. Obžalovaný proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a věc vrátil prvému soudu k doplnění řízení, novému projednání a rozhodnutí, nebo aby po zrušení napadeného rozsudku sám rozhodl tak, že obžalovaného zproští obžaloby.
8. Vrchní soud v Praze, jako soud odvolací, ve smyslu § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost odvoláním napadených výroků rozsudku soudu prvního stupně z hlediska vytykánych vad a stejně tak i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo. Zabýval se i tím, zda napadený rozsudek a jemu předcházející řízení nevykazují vady, jež odvoláním vytykány nejsou, avšak mohly by mít vliv na správnost výroků, proti nimž bylo odvolání podáno, a dospěl k závěru, že odvolání je částečně důvodné (ve vztahu k výroku o náhradě nemajetkové újmy), avšak z jiných než vytykánych důvodů.
9. Pokud jde o procesní stránku, nebyly zjištěny žádné podstatné procesní vady řízení, které by předcházely vyhlášení napadeného rozsudku a odvolací soud nedospěl k závěru, že by zde byl důvod uvedený v § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu pro zrušení rozsudku. Ze spisového materiálu je patrné, že z hlediska ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu nálezací soud provedl všechny potřebné a reálně dostupné důkazy, které mohly k objasnění skutkového stavu věci přispět a vytvořil si tak patřičný skutkový základ pro svoje rozhodnutí. Okolnosti svědčící proti obžalovanému byly objasňovány se stejnou pečlivostí jako okolnosti svědčící v jeho prospěch, při hodnocení shromážděných důkazů nálezací soud následně postupoval tak, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na odpovědném uvážení všech okolností případu jednotlivě, v jejich souhrnu i ve všech relevantních vzájemných souvislostech a jeho zhodnocení pak vyústilo správně ve výrok o vině obžalovaného.
10. K tomu je nutno dodat, že hodnocení důkazů je výhradní doménou soudu, který ve věci rozhoduje v prvním stupni a který tyto důkazy v hlavním líčení bezprostředně provádí. Odvolacímu soudu do něho přísluší zasahovat pouze tehdy, jestliže je toto hodnocení s provedenými důkazy zjevně v rozporu, je nelogické či nepřezkoumatelné, pokud některé z provedených důkazů účelově pomíjí, anebo pokud se opírá o důkazy, jež provedeny nebyly, popř. o důkazy neexistující anebo o důkazy procesně nepoužitelné.

11. Ani jednou z těchto vad však odůvodnění napadeného rozsudku netrpí. Obhajovací námitkou obžalovaného spočívající v tvrzení, že nebylo dostatečně zjištěno místo a čas spáchání žalovaných skutků se nalézací soud zabýval. Ze zprávy Městského úřadu [REDACTED] odboru sociálních věcí jako příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí (č. l. 125/svazek 1) soud zjistil, že matka poškozené s obžalovaným často měnili místa pobytu - konkrétně bydleli od [REDACTED] 2017 na adrese [REDACTED], od [REDACTED] 2018 na adrese [REDACTED], od [REDACTED] 2019 na adrese [REDACTED] a od [REDACTED] 2021 pak na adrese [REDACTED] v [REDACTED]. Do [REDACTED] se odstěhovali v [REDACTED] 2021. Od poloviny [REDACTED] 2022 bydleli na adrese [REDACTED]. V [REDACTED] 2022 se ale vrátili zpět do [REDACTED]. Na adrese [REDACTED] tedy obžalovaný s poškozenou bydlel od [REDACTED] 2019 do [REDACTED] 2021. Časové určení skutků (skutek ad 1) se stal v [REDACTED] polovině roku 2020, skutek ad 2) se stal v období od [REDACTED] 2020 do [REDACTED] poloviny roku 2021) bylo stanoveno na podkladě informací, které poskytla při výslechu nezletilá poškozená. Vzhledem k věku poškozené a skutečnosti, že matka poškozené s obžalovaným často měnili místa pobytu je uvedené zjištění místa a času spáchaných skutků dostačující. Lze doplnit, že obžalovaný [REDACTED] u hlavního líčení uvedl, že v době, kdy mělo dojít k žalovanému jednání v bytě v [REDACTED] v [REDACTED], tak v uvedeném bytě již nebydleli, byli přestěhováni do [REDACTED]. Poté co byl soudem konfrontován s údaji ze zprávy Městského úřadu [REDACTED] odboru sociálních věcí, tak nebyl schopen časově určit, kdy a kde postupně s matkou poškozené bydleli. V tomto směru jeho výpověď nalézací soud správně vyhodnotil jako účelovou, učiněnou ve snaze zpochybnit výpověď poškozené [REDACTED].
12. Klíčovým důkazním prostředkem v souzené trestní věci je výpověď nezletilé poškozené. Ve skutkově obdobných věcech, kdy dochází k sexuálními atakům v rodinách na děti mladší 15 let, je tomu tak vždy. Výpověď nezletilé poškozené byla provedena z procesního hlediska řádně v souladu s § 102 tr. řádu, a je důkazně plně použitelná. Výpověď byla zachycena na audiovizuální záznam. Z odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně plyne, že soud vycházel při hodnocení výpovědi ze záznamu výpovědi (§ 102 odst. 2 tr. řádu), nikoli z přepisu této výpovědi. Výhrady k přepisu výpovědi, byť mají reálný základ, neboť v uvedené věci bylo vhodné zachytit do písemné verze protokolu i otázky kladené svědkyni, nejsou tedy z hlediska výhrad k hodnocení nalézací soudu důvodné.
13. Odvolací soud se seznámil s audiovizuálním záznamem výslechu nezletilé poškozené a poté přezkoumal hodnotící úvahy soudu prvního stupně. Je potřeba zdůraznit, že skutečnost, že obecné soudy mohou shlédnout záznam výpovědi nezletilých poškozených, je důležitá, neboť naplňuje zásadu bezprostřednosti. Odvolací soud po zhlédnutí záznamu výpovědi poškozené souhlasí s tím, jak tuto výpověď hodnotí soud prvního stupně. Tato výpověď je i pro odvolací soud věrohodná, podrobná, neobsahuje prvky naučenosti. Pokud obžalovaný brojí proti tomu, že ji soud prvního stupně vyhodnotil jako spontánní, pak k tomu odvolací soud doplňuje, že ji tak hodnotí rovněž. Pojem spontánnosti totiž neznamená pouze to, že *svědek souvisle vypoví vše, co o věci ví* (ve smyslu § 101 odst. 2 věty třetí tr. řádu). Znamená rovněž i to, že svědek samovolně, tedy vlastními slovy, popíše to, co prožil, a to i v rámci odpovědi na položené otázky. V souzeném případě je nutno mít stále na paměti, že se jedná o malé dítě a výslech je třeba provádět zvláště šetrně, aby provedení úkonu nemělo nepříznivý vliv na psychický stav vyslýchaného dítěte. Nezletilá poškozená při výslechu dne [REDACTED] 2022, tedy v době, kdy jí nebylo ještě ani [REDACTED] let,

vskutku spontánně a podrobně popsala jednání obžalovaného, byť odpovídala na dotazy policejního orgánu. Obžalovaný zcela pomíjí, že poškozená byla nakonec i volána k hlavnímu líčení u krajského soudu, kde k dotazu předsedy senátu potvrdila svoji výpověď s tím, že si ji nevymyslela. Soudní znalec psycholog v závěrech znaleckého posudku uvedl, že svědeckou výpověď poškozené v souvislosti s jejím zjištěným psychickým stavem a stupněm vývoje, lze považovat za reprodukci skutečně prožitého. Nezletilá se dosud v sexualitě neorientuje. Schopnosti poškozené správně vnímat, její pozornost i paměť, jsou zcela normálně rozvinuty a je tedy schopna správně vnímat prožitky zapamatovat si je, a následně je správně reprodukovat. K hodnocení tvrzení poškozené odvolací soud zdůrazňuje, že nebyly zjištěny žádné motivace, které by mohly vést nezletilou poškozenou k nepravdivé výpovědi.

14. Obžalovaný zdůrazňuje, že nebylo prokázáno vyšetření u lékařky – gynekoložky a od toho odvíjí stanovisko, že výpověď poškozené není pravdivá. K tomu odvolací soud doplňuje, že poškozená nezletilá konkrétně uvedla, že jí *mamka odvezla do nemocnice v [redacted] za doktorkou, která se jí „dávala do pipiny“*. To, že uvedené vyšetření se nepodařilo ověřit prostřednictvím exaktních důkazů - listinných důkazů od praktické lékařky a zdravotní pojišťovny, vskutku ještě neznamená, že matka prostřednictvím další osoby neprověřovala zdravotní stav nezletilé poškozené. Tato skutečnost zůstala neobjasněna, avšak odvolací soud je ve shodě s názorem soudu prvního stupně v tom smyslu, že výpověď poškozené, jakožto důkazní prostředek je v klíčových pasážích natolik věrohodná, že k prokázání skutku jako důkaz přímý dostačuje. K této výpovědi potom přistupuje závěr znaleckého posudku zdravotnictví odvětví psychologie vypracovaný na nezletilou poškozenou. Rovněž zmínka poškozené, že [redacted] *byl s kamarády na dvorku*, svědčí o tom, že svědkyně sděluje, že nebyl přítomen uvedenému jednání a neusvědčuje nezletilou ze lži. [redacted] dítě se zpětně obtížně orientuje na časové ose, nota bene za situace, kdy matka poškozené s obžalovaným často měnili místa pobytu a místnost, kde spala poškozená nezletilá, sdílely průběžně další osoby [redacted]. Odvolací soud tedy souhlasí s hodnocením soudu prvního stupně a výpověď nezletilé poškozené je výpovědí věrohodnou a usvědčující.
15. Vrchní soud v Praze se ztotožnil se skutkovými závěry nalézacího soudu a soud prvního stupně nepochybil ani v právní kvalifikaci. Obžalovaný se ve výroku rozsudku uvedeným jednáním dopustil dvojnásobného pokusu znásilnění podle § 21 odst. 1 k § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že byl dvakrát odsouzen pro trestné činy zanedbání povinné výživy, a to jednak Okresním soudem v Rychnově nad Kněžnou a jednak Okresním soudem v Náchodě. Z trestního spisu Okresního soudu Rychnov nad Kněžnou, sp. zn. 2 T 6/2022, bylo zjištěno, že trestním příkazem ze dne 11. 2. 2022, doručeným dne 1. 3. 2022, jenž nabyl právní moci dne 10. 3. 2022, byl obžalovaný odsouzen pro přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců. Výkon trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. Dále bylo zjištěno, že obžalovaný byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu Náchod, sp. zn. 1 T 66/2022, ze dne 29. 4. 2022, jenž nabyl právní moci dne 12. 5. 2022, pro přečin dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců. Výkon trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let a 6 měsíců. Obžalovaný byl v souzené věci ohrožen trestem odnětí svobody v trvání 5 až 12 roků. Vzhledem k tomu, že se souzeného jednání dopustil dříve, než byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu Rychnov nad Kněžnou, soud prvního stupně správně uložil souhrnný trest.

Pokud soud prvního stupně uložil trest při spodní hranici zákonné trestní sazby v trvání pěti a půl roku, tak se nejedná o trest nepřiměřeně přísný.

16. Nepřiměřeným trestem, je totiž trest, který svým druhem a výměrou sice formálně neporušuje ustanovení trestního zákona, ale v konkrétním případě neodpovídá hlediskům rozhodným pro ukládání trestu, tedy zejména povaze a závažnosti trestného činu, osobním a jiným poměrům obžalovaného, možnostem jeho nápravy, včetně okolností polehčujících a přitěžujících, takže je příliš mírný nebo příliš přísný. Mezi uloženým trestem a trestem, který měl být uložen při správném postupu podle citovaných ustanovení vymezujících okolnosti významné pro druh a výměru trestu, musí být výrazný rozdíl, aby odvolací soud mohl zrušit výrok o trestu a uložit nový trest. Takovýto výrazný rozdíl nebyl ve druhu a výměře uloženého trestu zjištěn.
17. Správným Vrchní soud v Praze shledal i zařazení obžalovaného do věznice s ostrahou, což je vzhledem k délce trestu a vzhledem k charakteru trestné činnosti za kterou byl uložen, podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku standardní zákonné zařazení, neboť nebyly zjištěny žádné skutečnosti nasvědčující tomu, že by u obžalovaného mohlo být účelu trestu lépe dosaženo v přísnějším vězeňském režimu.
18. Soud prvního stupně však pochybil tím, že obžalovaného zavázal náhradou nemajetkové újmy v částce 380 000 Kč. Nalézací soud odůvodnil adhezní výrok v části 25 odůvodnění rozsudku, kdy uvedl, že *obžalovaný svou trestnou činností výrazně zasáhl do osobnostních práv poškozené, a to ve velmi citlivé oblasti, zcela nepochybně pak jeho jednání mělo velký vliv na narušení vztahů v rodině, případně ve vztahu mezi poškozenou a její matkou, výše nároku se jeví odpovídající, a proto soud obžalovaného zavázal povinností nahradit tuto částku*. Odvolací soud shledá postup soudu prvního stupně nesprávným, neboť vůbec neodůvodnil, na základě jakých důkazů dospěl k závěru, že poškozené nezletilé vznikla nemajetková újma v přisouzené částce. V tomto smyslu lze poukázat na znalecký posudek z oboru zdravotnictví znalce psychologa doc. Laška. To, že poškozená má negativní vztah k matce v důsledku matčina chování k ní, lze jen těžko klást za vinu obžalovanému. Znalec v odpovědi na otázku číslo 7 v závěrech znaleckého posudku z oboru zdravotnictví (č. 1. 100/svazek 1) uvedl, že psychologická vyšetření nepotvrdila, že by prožité mělo mít negativní vliv na další rozvoj a zrání osobnosti svědkyně; zůstávají nevýznamná paměťová a emoční rezidua prožitého, která postupně odeznívají bez následků. Otec nezletilé poškozené [REDAKCE] v jehož péči poškozená je, nebyl před soudem slyšen, a ve čtené výpovědi (č. 1. 151-152/svazek 1) se k uvedenému nijak nevyjádřil.
19. Pokud opatrovnice nezletilé poškozené požadovanou částku 380 000 Kč vztáhla k závěrům uvedeným v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 4 Tdo 1402/2015, pak k tomuto odvolací soud uvádí, že toto rozhodnutí řeší diametrálně odlišnou situaci. Předmětné rozhodnutí se zabývá odškodněním duševního utrpení blízkých osob ve vztahu k úmrtí zaviněnému pachatelem. Jde o případ dívky „[REDAKCE]“, která následkem jednání pachatele, který byl uznán vinným přečinem usmrcení z nedbalosti, přišla o jediného biologického rodiče. Tento přírůbek nelze vůbec použít. V rozhodování o náhradě nemajetkové újmy je pak potřeba zkoumat a vyhodnotit i další aspekty. Je třeba přihlídnout ke skutečnosti tzv. morální satisfakce v podobě odsouzení obžalovaného trestním rozsudkem a zároveň uložení citelného trestu odnětí svobody, je třeba dostatečně zjistit a poté zohlednit majetkové poměry obžalovaného. Lze doplnit, že v souzené

věci se jedná o pokus trestného činu a dle znalce nebude mít jednání obžalovaného negativní vliv na další rozvoj a zrání osobnosti nezletilé poškozené.

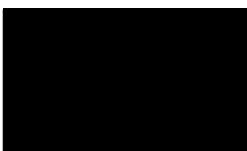
20. Ze všech těchto důvodů nemohl výrok o náhradě nemajetkové újmy obstát. Podle § 265 tr. řádu zruší-li odvolací soud napadený rozsudek toliko ve výroku o náhradě nemajetkové újmy a nerozhodne sám ve věci, pak odkáže poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních. Odvolací soud proto jako nesprávný zrušil výrok o náhradě nemajetkové újmy, přičemž poškozenou odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. V ostatních výrocích zůstal napadený rozsudek nedotčen.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení *není* další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku toho rozhodnutí, které se ho bezprostředně dotýká, a to pouze prostřednictvím svého obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Praha 8. března 2023

Mgr. Petr Hovorka v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

[Redacted signature]

